

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 9Csp/71/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8122204411
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Sikorjak
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2023:8122204411.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov samosudcom JUDr. Rastislavom Sikorjakom v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XX, XXX XX D., pr. zast.: JUDr. Igor Šafranko, IČO: 31 954 448, so sídlom Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s., IČO: 36 234 176, so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, pr. zast.: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., IČO: 47 234 679, so sídlom 1. mája 173/11, 911 01 Trenčín, o určenie, že úver je bezúročný, bez poplatkov, o bezdôvodné obohatenie 204,76 €, o určenie neprijateľných zmluvných podmienok, takto

rozhodol:

I. Žalobu v časti o určenie, že úver poskytnutý na základe zmluvy o hotovostnom úvere a zmluvy o revolvingovom úvere č. 4409021438 zo dňa 05.09.2014 je bezúročný a bezpoplatkov a v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 204,76€ s príslušenstvom zamietla.

II. Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100% a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške týchto trov.

odôvodnenie:

Okresný súd Prešov rozsudkom č.k. 9Csp/71/2022 – 146 zo dňa 05.09.2022 takto rozhodol:

„I. Žalobu v časti o určenie, že úver poskytnutý na základe zmluvy o hotovostnom úvere a zmluvy o revolvingovom úvere E. XXXXXXXXXXXX zo dňa 05.09.2014 je bezúročný a bez poplatkov zamietla.

II. Žalobu v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia zamietla.

III. V časti konania uvedeného vo výrokoch I. a II. tohto rozsudku je žalobca povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške týchto trov.

IV. Určuje, že zmluvná podmienka uvedená v zmluve o hotovostnom úvere a zmluve o revolvingovom úvere E. XXXXXXXXXXXX zo dňa 05.09.2014 v znení:

„Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o hotovostnom úvere a zmluvy o revolvingovom úvere sú úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia a.s. s kódom ISH 213. Vy ako klient svojím podpisom potvrdzujete, že ste úverové podmienky prevzali, ste s nimi oboznámený, sú Vám všetky ustanovenia zrozumiteľné, považujete ich za dostatočne určité a prejavujete súhlas nimi byť viazaný.“
je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

V. Určuje, že zmluvná podmienka uvedená v úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia a.s. Hotovostný úver a revolvingový úver v zmluve o hotovostnom úvere a v zmluve o revolvingovom úvere č. 4409021438 zo dňa 05.09.2014 v hlave V podmienky splácania úveru § 4 v znení:

„Ako variabilný symbol pre platbu splátok uvádzajte číslo zmluvy. Ak číslo nevediete, nebudeme schopní platbu identifikovať a budeme to brať ako nezaplatenie splátky úveru so všetkými dôsledkami.“

je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VI. Určuje, že zmluvná podmienka uvedená v úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia a.s. Hotovostný úver a revolvingový úver v zmluve o hotovostnom úvere a v zmluve o revolvingovom úvere E. XXXXXXXXXXXX zo dňa 05.09.2014 v hlave VI. Podmienky zabezpečenia úverovej pohľadávky § 1 v znení:

„Dohodli sme sa, že ak sa oneskoríte so splácaním úveru, sme oprávnení požadovať, aby Vám platca Vašej mzdy, ďalej iba zamestnávateľ, vykonával zrážku zo mzdy. Zrážka bude vo výške dvojnásobku pravidelnej mesačnej splátky stanovenej v zmluve, maximálne však vo výške pripúšťajúcej ich platnými právnymi predpismi, a to až do uhradenia dlžných splátok úveru.“

je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VII. Určuje, že zmluvná podmienka uvedená v úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia a.s. Hotovostný úver a revolvingový úver v zmluve o hotovostnom úvere a v zmluve o revolvingovom úvere E. XXXXXXXXXXXX zo dňa 05.09.2014 v hlave XVIII. Sankcie účtované v dôsledku Vášho omeškania § 1 v znení:

„Ak sa omeškáte s úhradou splátky, máme právo vyúčtovať a vy ste povinný nám uhradiť poplatok za upomienku vo výške 5 € v prípade prvej upomienky a 12 € v prípade druhej a ďalšej upomienky.“

je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VIII. Určuje, že zmluvná podmienka uvedená v úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia a.s. Hotovostný úver a revolvingový úver v zmluve o hotovostnom úvere a v zmluve o revolvingovom úvere E. XXXXXXXXXXXX zo dňa 05.09.2014 v hlave XVIII sankcie účtované v dôsledku Vášho omeškania § 2 v znení:

„Ak sa omeškáte s úhradou splátky, máme právo Vám vyúčtovať zmluvnú pokutu vo výške 17 €, ktorú musíte uhradiť.“

je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IX. V časti konania o vyhlásenie neprijateľných zmluvných podmienok je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške týchto trov.“

1.1. OS PO vyššie uvedeným spôsobom rozhodol o žalobe žalobcu zo dňa 09.05.2022, ktorou sa domáhal určenia bezúročnosti úveru, vydania bezdôvodného obohatenia (obe nároky uplatnené na základe tvrdeného nedostatku obligatórných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere) a neprijateľnosti zmluvných podmienok.

2. KS v Prešove uznesením č.k. 3CoCsp/45/2022 – 2018 zo dňa 03.04.2023 rozsudok OS PO zrušil vo výrok I. – III., pričom uviedol:

15. Odvolací súd však dodáva, že z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie nevyplýva, že by vykonal dokazovanie splnenia povinnosti uloženej dodávateľom v zmysle ust. § 7 ods. 1 ZoSÚ. Odvolací súd v tejto spojitosti poukazuje, že články 8 a 23 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS sa majú vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu ukladajú povinnosť preskúmať ex offio aj existenciu porušenia povinnosti stanovenej v článku 8 tejto smernice, podľa ktorej veriteľ musí pred uzavretím zmluvy posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa a vyvodíť dôsledky, ktoré z porušenia tejto povinnosti vyplývajú vo vnútroštátnom práve.

16. Ustanovenie § 7 ods. 1 ZoSÚ zakotvuje povinnosť veriteľa posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver na základe relevantných a aktuálnych informácií. Uvedené ustanovenie má zabezpečiť, aby veriteľa správne odhadli schopnosť spotrebiteľa splácať a správať sa tak obozretne jednak z pohľadu návratnosti úveru a tiež z pohľadu dôsledkov nezodpovedného požičiavania na strane spotrebiteľov (porov. rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/153/2019).

17. Na základe vyššie uvedeného preto odvolací súd v zmysle § 389 ods. 1 písm. b) CSP rozsudok v napadnutom rozsahu zrušil a postupom podľa § 391 CSP vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

18. Úlohou súdu prvej inštancie bude preto znova vo veci konať v intenciách naznačených odvolacím súdom, opätovne posúdiť žalobcom uplatnený nárok na určenie úveru za bezúročný a bez poplatkov, ako aj vydanie bezdôvodného obohatenia s prihliadnutím na § 11 ods. 2 prvá veta zákona o spotrebiteľských úveroch, následne vo veci znova rozhodne, a svoje rozhodnutie v zmysle zásad uvedených v § 220 ods. 2, 3 CSP aj náležite odôvodní.

3. Súd sa teda opätovne zaoberal tým, či žalobca pred poskytnutím úveru dňa 05.09.2014 vo výške 1250 €, ktorý sa mal splácať 48 splátkami vo výške 40,41 € dodržal povinnosť s odbornou starostlivosťou preveriť bonitu dlžníka a aké následky malo prípadné porušenie tejto povinnosti vzhľadom na intenzitu tohto porušenia.

4. Podľa § 7 ods.1 zákona č. 129/2010 Z.z. - Veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

Podľa § 11 ods.2 zákona č. 129/2010 Z.z. - Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

5. Cieľom § 7 ako aj § 11 ods.2 zákona č. 129/2010 Z.z. je, že veriteľ je pri posúdení úverovej schopnosti klienta povinný brať na zreteľ ako existujúcu situáciu klienta, najmä jeho príjmy a výdavky, tak i skutočnosti, ktoré možno na základe informácií dostupných pred uzavretím zmluvy s vysokou mierou pravdepodobnosti očakávať (napr. predpokladaný príjem z prejednávaneho dedičského konania, predaja nehnuteľnosti, poistného plnenia a pod.).

Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je pritom kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru.

Pri posudzovaní budúcej schopnosti spotrebiteľa splácať úver sa vychádza z existujúceho stavu a prezumpcie jeho zachovania do budúca. Nejde však pritom o získanie stopercentnej istoty, že úver bude v budúcnosti splatený, pretože nie je napr. možné s istotou vylúčiť, že spotrebiteľ dostane výpoveď z pracovného pomeru, dlhodobo ochorie a pod.

Z uvedeného je zjavné, že cieľom zákonodarcu bolo efektívne zamedziť predlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne splácať.

Z textu zákona o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu uzavrie alebo nie, si má veriteľ zabezpečiť sám a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver.

Pri získavaní relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa tak veriteľ vychádza ako z informácií dodaných spotrebiteľom (a samozrejme ním aj preukázaných), tak z informácií, ktoré získava z iných dostupných zdrojov. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii.

Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje. Táto povinnosť však nezabavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť.

Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom/domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný/domáci rozpočet a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver (tj. konkrétne príjmy zo zamestnaneckej alebo inej činnosti, konkrétne náklady na bývanie, dopravu, domácnosť alebo nezaopatrované deti). Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje.

Podľa NSS ČR sp. zn. 1 As XX/XXXX - F. kasačného soudu je třeba uvedené závěry krajského soudu chápat ve vzájemné souvislosti tak, že součástí odborné péče při posouzení úvěruschopnosti spotřebitele je také posouzení rozhodujících listin a vynaložení patřičného úsilí, podloženého odborností a profesionalitou, aby byly zjištěny všechny potřebné skutečnosti v nezbytném rozsahu. Proto je nutno dovodit také požadavek na doložení tvrzení dlužníka o jeho majetkových poměrech. Samotné ničím nedoložené prohlášení spotřebitele nemůže vést k řádnému prověření jeho schopnosti splácat úvěr,

neboť se dle slov krajského soudu jedná o situace, kdy by osoba jednající s odbornou péčí měla a mohla mít pochybnosti o pravdivosti tvrzených skutečností. Smyslem zakotvení povinnosti poskytovatelů spotřebitelských úvěrů posuzovat úvěruschopnost spotřebitele (§ 9 odst. 1 zákona o spotřebitelském úvěru) je především ochrana spotřebitelů před rizikovými úvěry a dále řešení problému rostoucího zadluženosti domácností (viz důvodová zpráva k zákonu o spotřebitelském úvěru). Povinnost věřitele posoudit před uzavřením smlouvy bonitu spotřebitele představuje pro spotřebitele i určitou záruku, že věřitel bude při poskytování úvěru postupovat tak, aby jej do určité míry chránil před neschopností splácet. Primárním chráněným zájmem je zde ochrana spotřebitele před neodpovědným poskytnutím úvěru, které by vedlo k jeho insolvenční se všemi negativními následky, a to jak ekonomickými v podobě ztráty majetku, tak společenskými v podobě společenské stigmatizace (viz Wachtlová, L., Slanina, J.: Zákon o spotřebitelském úvěru. Komentář. 1. vydání. Praha : C. H. Beck, 2011, s. 99).

5.1. Podľa NS ČR sp. zn. 33Cdo/2178/2018 - Povinnosť posouzení úvěruschopnosti spotřebitele chrání nejen spotřebitele samotného před negativními důsledky neschopnosti úvěr splácet, ale zprostředkovaně také společnost jako celek, neboť předchází negativním sociálním důsledkům předlužení a insolvence v podobě pádu spotřebitele a osob na něm závislých do veřejné sociální sítě, narušení rodinných a sociálních vztahů atd. V neposlední řadě chrání i pozici věřitelů samých, neboť odborné posouzení úvěruschopnosti spotřebitele při žádosti o další úvěr snižuje riziko věřitelů, kteří témuž spotřebiteli poskytli úvěry či jiné služby již dříve. Proto zákon, konkrétně zákon o spotřebitelském úvěru (jeho § 9 odst. 1) stanoví, že věřitel je povinen při posouzení úvěruschopnosti spotřebitele postupovat s odbornou péčí. Lze přisvědčit odvolacímu soudu, že věřitel nedostojí povinnosti stanovené mu zákonem o spotřebitelském úvěru, tedy nepostupuje s odbornou péčí při posouzení schopnosti spotřebitele splácet spotřebitelský úvěr, vyjde-li z objektivně nedoloženého osobního prohlášení dlužníka o jeho osobních, výdělkových a majetkových poměrech. Na tom nic nemění, že dlužník není evidován v databázích dlužníků.

5.2. Podľa rozsudku KS v Prešove sp. zn. 20Co/72/2017 - V súvislosti so zisťovaním bonity spotrebiteľa odvolací súd poukazuje na doplňujúci návrh, ktorým sa mení a dopĺňa Zákon E. XXX/XXXX G., v ktorom sa okrem iného uvádza: „Zámer finančného sprostredkovateľa je často presvedčiť nebonitného klienta, ktorý má problémy s kontrolou vlastných finančných tokov a hospodárením, aby pristúpil na úver, u ktorého je v mnohých prípadoch zjavné, že ho spotrebiteľ nebude vedieť splácať. Finančný sprostredkovateľ je motivovaný zanedbať povinnosť skúmania spotrebiteľovej schopnosti splácať úver vidinou peňažnej prémie za sprostredkovanie a subjekt poskytujúci úver si je vedomý, že v prípade neschopnosti splácať majetok môže siahnuť za pomoci štátneho donútenia na majetkové hodnoty dlžníka, napríklad obydlie. Prípadný argument zo strany veriteľa, že exekúcia majetku u nebonitných klientom je prirodzeným následkom nedodržania povinnosti splácať úver neobstojí. Je tak z dôvodu, že v prípade hrubého porušenia povinnosti skúmať spotrebiteľovu schopnosť splácať úver veriteľom z dôvodu vidiny majetkových hodnôt spotrebiteľa vstupuje veriteľ do zmluvného vzťahu v zlej viere (malé fide), keďže si je dopredu vedomý toho, že spotrebiteľ pri svojej úrovni bonity s veľkou pravdepodobnosťou nebude môcť splácať úver. Veriteľ si je teda vedomý faktu, že hlavnou časťou zmluvného plnenia, ktorú od spotrebiteľa obdrží nebudú splátky úveru, ale poplatky za omeškanie platieb a uspokojenie z majetkových hodnôt spotrebiteľa v dôsledku spotrebiteľovej platobnej neschopnosti. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch možno považovať povrchné skúmanie schopnosti splácať úver bez údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa v rozpore s odbornou starostlivosťou alebo účelové použitie dokladov o platobnej schopnosti spotrebiteľa na vytvorenie zdania väčšej bonity spotrebiteľa, ako tomu v skutočnosti je, aby mu bol poskytnutý väčší úver, ako je schopný splácať.“

5.3. Podľa rozhodnutia Súdneho dvora EÚ zn. C – 679/18: Články 8 a 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS sa majú vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu ukladajú povinnosť preskúmať ex offo existenciu porušenia povinnosti stanovenej v článku 8 tejto smernice, podľa ktorej veriteľ musí pred uzavretím zmluvy posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa, a vyvodiť dôsledky, ktoré z porušenia tejto povinnosti vyplývajú vo vnútroštátnom práve, pod podmienkou, že sankcie spĺňajú požiadavky podľa uvedeného článku 23.

Podľa rozhodnutia Súdneho dvora EÚ zn. C – 449/13: Z toho vyplýva, že veriteľ musí po prvé v každom prípade a vzhľadom na osobitné skutočnosti prípadu posúdiť, či sú uvedené informácie primerané a dostatočné na ohodnotenie úverovej bonity spotrebiteľa. V tejto súvislosti sa môže dostatočný charakter uvedených informácií líšiť vzhľadom na okolnosti uzatvorenia zmluvy o úvere, osobnú situáciu spotrebiteľa a výšku úveru. Toto ohodnotenie sa môže uskutočniť prostredníctvom dokumentov preukazujúcich finančnú situáciu spotrebiteľa, ale nemožno vylúčiť, že veriteľ zohľadní aj staršie

informácie o finančnej situácii záujemcu na úver, ktorými môže disponovať. Obyčajné nepodložené vyhlásenia spotrebiteľa však nemôžu byť samy osebe dostatočné, ak k nim nie sú pripojené dôkazy.

6. Pred tým ako súd posúdi aplikáciu vyššie uvedených zákonných ustanovení ako aj uvedenú judikatúru (v rozsahu uplatniteľnom podľa zákona E. XXX/XXXX G.) na posudzovaný prípad, považuje za potrebné uviesť, že žalobca bol zastúpený advokátom špecializujúcim sa na spotrebiteľskú agendu (a preto ho v súdnom konaní ťažko možno z hľadiska znalosti civilného procesu považovať za slabšiu stranu) a samotné postavenie spotrebiteľa ani v spojení s § 295 C.s.p. (Súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.) nevedie samo osebe k úspechu v spore.

Žalobca bol ohľadom otázky skúmania bonity úplne pasívny, nenavrhol žiadny dôkaz (ani výsluch žalobcu) a dokonca neprezentoval ani tvrdenie, že bonita nebola skúmaná riadne. Keďže tento nedostatok neuviedol ani v rozsiahlej 6 - stranevej žalobe, má súd za to, že implicitne týmto vyjadril, že skúmanie bonity považoval za vykonané správne.

Na pojednávaní právny zástupca žalobcu k otázke tejto aktivity uviedol, že očakával, že všetko bude zisťovať súd. Aj z uvedeného vyjadrenia vyplýva do akého extrému sa dovedla ochrana spotrebiteľa v civilnom sporovom konaní.

7. Okresný súd ďalej uvádza, že bod 15. odôvodnenia uznesenia KS v PO je citáciou rozsudku SdEÚ č. C – 679/18 a pri prvom rozsudku sa podľa neho postupovalo, pretože bod 34. odôvodnenia uvedeného rozsudku uvádza - Pokiaľ ide o zásadu efektivity, stačí pripomenúť, že ako z bodov 23 a 24 tohto rozsudku vyplýva, účinná ochrana spotrebiteľa si v situácii, v ktorej si veriteľ uplatní voči spotrebiteľovi svoj nárok založený na zmluve o úvere, vyžaduje, aby vnútroštátny súd ex offo preskúmal dodržanie povinnosti stanovenej v článku 8 smernice 2008/48 veriteľom, a ak konštatuje porušenie tejto povinnosti, vyvodil bez toho, aby čakal na návrh spotrebiteľa v tejto súvislosti, dôsledky podľa vnútroštátneho práva, pod podmienkou dodržania zásady kontradiktórnosti.

7.1. V prejednávanej veci však nejde o uplatnenie pohľadávky veriteľa voči spotrebiteľovi ale naopak o žalobu spotrebiteľa, ktorý porušenie povinnosti skúmania bonity nenamietal.

8. Súd požiadal žalovaného, aby mu zaslal všetky dokumenty a listiny, na základe ktorých posudzoval bonitu žalobcu.

8.1. Žalovaný súdu zaslal súpis údajov o žalobcovi, z ktorých vyplýva, že: je ženatý a bez detí, jeho príjem je 1700 € a príjem manželky je 1000 €, už splácané úvery sú 350 €.

8.2. Na pojednávaní právny zástupca uviedol, že uvedené mu nebolo zaslané (pozn. súdu – zákon neprikazuje všetky podania preposielať a dôkaz listinou sa vykonáva na pojednávaní prečítaním alebo uvedením obsahu) ale prezentované údaje nepoprel, teda neurobil ich spornými.

8.3. Žalovaný súdu rovnako predložil výpis z účtu žalobcu za 07/2014, z ktorého vyplýva počiatočný stav 1434,01 €, konečný stav 1906,00 € a výsledok mesačného hospodárenia 471,99 €. Výpis z účtu považuje súd za najspoľahlivejší ukazovateľ hospodárenia dlžníka a aj keď súd dospel k záveru, že bonita mohla byť skúmaná podrobnejšie, tak mesačný kladný zostatok hospodárenia zvyšujúci už existujúci kladný zostatok na účte postačoval na splátku cca 40 € mesačne a teda o hrubé porušenie, berúc do úvahy aj výšku poskytnutého úveru, vedúce k bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru nejde, preto súd žalobu o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a s tým spojené vydanie bezdôvodného obohatenia zamietol.

9. Podľa § 251 C.s.p. - Trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

Podľa § 255 ods.1 C.s.p. - Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods.1 C.s.p. - O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

9.1. Žalobca v tejto časti konania neúspešný je povinný zaplatiť úspešnému žalovanému trovy konania v rozsahu 100% a to vrátane trov odvolacieho konania vedeného na KS PO pod sp. zn. 3CoCsp/45/2022.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie. Podľa § 359 C.s.p. - Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresnom súde Prešov v dvoch (2) vyhotoveniach.

Podľa § 363 C.s.p. - V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C.s.p. - Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 C.s.p. - (1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

(2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

(3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C.s.p. - Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.